

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luennot. Tammikuun 16 p:nä oli aiheena *Menneisyys ja tulevaisuus*, 23:nä *Egyptiläinen vihkimys*, 30 p:nä *Kristuksen lunastustyö*, helmikuun 6 p:nä *Ensimmäinen ja toinen Adam*, 13 p:nä *Henkisen tiedon edellytykset*.

Ruusu-Ristin vuosikokousta on tällä kertaa ajateltu pitää pääsiäisenä huhtikuun 14-18 p:nä, mutta lopullista päätöstä ei vielä ole tehty.

Turun Ruusu-Risti-ryhmästä, joka on pitänyt kokouksiaan entiseen tapaan, kirjoitetaan meille: „Hannula oli täällä ja piti kolme erinomaisen hyvää esitelmää, ja kuulijoitakin oli enemmän kuin ennen. Hänen käyntinsä jälkeen tuli lukuiltaammekin enemmän ihmisiä“.

Tampereen Ruusu Risti-ryhmässä vieraili J. R. Hannula uuden vuoden aikana, pitäen kaksi julkista luentoa ja puhuen yksityisesti ryhmälle t.v. ensimmäisessä kokouksessa. Sihteeri kirjoitti, että ryhmäkokouksesta muodostui juhlahetki ja että „Hannula jätti meille paljon hyvää ajateltavaa tämän kevätkauden taipaleelle“.

Hämeenlinnan Ruusu-Risti-ryhmä piti ensimmäisen vuosikokouksensa loppiaisena. Lukupiirin perusti loppiaisena 1926 seitsemän henkeä ja helluntaina installoituin Helsingissä 10 jäsentä; kahden entisen jäsenen kanssa alkoi täten kesä luvulla 12, mutta nyt tässä vuosikokouksessa oli jäsenmäärä noussut 16:een. Kesällä ryhmä kokoontui ulkosalla ja erikoisen virkistävä oli yhteinen retki Poronsaareen, jossa helsinkiläisiäkin veljiä oli kesää viettämässä. Elokuun 29 p:nä kävi Ruusu-Ristin Johtaja tervehtimässä nuorta ryhmää, jolle sitten ryhmäkirja saapui syyskuun 26 p:nä. Lokakuun 17 p:nä järjesti ryhmä julkisen mieliinpainuvan juhlatilaisuuden Johtajan ja muutamien helsinkiläisten veljien avustamana. Ryhmä on myös lahjoitusten kautta voinut perustaa kirjaston, joka käsittää 14 nidettä. Paljon hyviä enteitä siis Hämeenlinnan vastaiselle Ruusu-Risti-työlle!

Ruusu-Risti-ryhmät voivat lähettää selostuksia toiminnastaan lehteämme varten, mutta ehtiäkseen määrätyn kuukauden n:oon, täytyy niiden olla toimituksen käsissä saman kuukauden 1 p:n tienoissa.

Vancouverista kirjoittaa eräs englanninkielinen, suomalaissyntyinen jäsenemme, Miss Judith Myrtle, olleensa tilaisuudessa ottamaan osaa erään sikäläisen Canadian T.S.:aan kuuluvan looshin toimintaan. Pitkin syksyä on looshi järjestänyt julkisia esitelmää, lootuskoulua on pidetty lapsia varten, perjantai-iltaisain kokoontuu nuorten *Chela Club*, jonka tunnuslauseena on „Keskitie“ ja jossa on tutkittu Mrs Besantin kirjaa „Ihmisen periaatteet“ ja Mr Roy Mitchellin „Puhetaitokurssia“; tiistai-iltaisain on edistyneempien kurssi teosofiassa, jossa tutkitaan Mr. Sinnettille saapuneita alkuperäisiä mestarikirjeitä („The Mahatma Letters to A. P. Sinnet“) ja „Salaista Oppia“. Looshilla on myös astrologinen ryhmä ja raamattua tutkiva ryhmä, mutta niihin Miss Myrtle ei ota osaa. Canadian T.S., jonka ylisihteeri on Mr. A. E. Smythe, on ainoa T.S:n kansallinen osasto, joka kulkee omia teitään kannattamatta Idän Tähteä, katolista kirkkoa j.n.e. Muuten huomaamme, että jos meillä Helsingissä riittää viikkokokouksia jäsenille, tehdään sitä työtä muuallakin.

Vancouverissa on useampia suomalaisia Ruusu-Ristimme jäseniä, jotka pitävät säännöllisiä kokouksiaan, samoin *Lady-Smith*'issa ja *Sointulassa*.

Hollannissa ovat muutamat T.S:n kansallisen hallinnon jäsenet muodostaneet „järjestön teosofian ja T.S:n puolustamiseksi“. Järjestön tarkoituksena on levittää tietoa H. P. Blavatskyn alkuperäisestä teosofiasta. Idän Tähtien ja uskatolisen kirkon propagandan kautta on näet yleisössä syntynyt monenlaisia väärinkäsityksiä teosofisesta liikkeestä, joita järjestö aikoo oikaista silti vastustamatta kyseessä olevia teosofisia haaraliikkeitä.

Eräs jäsenemme, Mr. J. Myntti, kirjoittaa Canadasta: „Syvällä kiitollisuuden tunteella pyydän saada vakuuttaa R.-R.-lehden toimittajalle, että lehti on niin hyvin toimitettu, ettei ole toivomuksille varaa, – niin ainakin asian ymmärrän. Mutta se on toimitettu niin syväisessä hengessä, että ihmetellä täytyy paremminkin, että sillä on niinkin monta lukijaa. Kristuksen siveysoppi on ollut lähes kaksi vuosituhatta väärin ymmärrettyä, ja kun se nyt saarnataan omissa hengessään, täytyy ihmetellä, että sen ymmärtävät niinkin monet. Korkeimman siunaus olkoon kansanne suurella uudistustyössänne.“

P. E:n Paavali-kirjasta kirjoittaa muuan sivullinen yksityiskirjeessä eräälle jäsenellemme: „Pekka Ervastian kirja Paavalista on hyvin ylevä antaen vastauksen moniin kysymyksiin. Luku, joka käsittelee hyvitys- ja rangaistusperiaatetta asettaen kaikkea anteeksiantavan rakkauden sen vastakohtaksi, miellyttää minua suuresti. Kaikki ne ihmiset, jotka eivät ole uudestisyntyneet Kristuksessa, jotka eivät tunne olevansa Jumalan poikia, ovat Karman lapsia ja palvelevat Karmaa. He saavat osaksensa oikeutta, koska he eivät tunne mitään korkeampaa periaatetta kuin oikeus. Mutta ne, jotka ovat oppineet tuntemaan Kristuksen itsessään ja joiden silmät ovat auenneet näkemään korkeamman periaatteen kaikkea anteeksiantavan rakkauden, eivät ole Karman raudankovien lakien sitomia. He elävät korkeampaa, elämää ja Jumalan valtakunta on heidän välityksellään astunut alas maahan. Niin, siihen on vielä pitkä aika. Ainoastaan harvat yksilöt ovat nousseet henkisesti niin korkealle, että heillä on voimaa uskoa rakkauteen ja anteeksiantoon. Kuinka monta vuosituhatta onkaan kuluva ennenkuin ihmissuku on saapunut niin pitkälle vaelluksellaan valoa kohti. Myöskin Ervastian esitystä pahan probleemasta ja hänen minulle uutta ja kuten voin ymmärtää oikeata käsitystään rukouksesta „älä johdata meitä kiusaukseen“ katson merkittäväksi ja huomiota ansaitseväksi“.

Maan suola on *Väinö Kolkkalan* uusi kirja. Se on arvokassisältöinen, vakava ja lämminhenkinen, se on taiteellisesti joustava, ja sitä valottaa totuudenetsijän henki. Siinä ei ole kaikkiahallitsevana tekijänä tuo ainoa: „he saivat toisensa“. Tämän rinnalla on kuin luonnon välttämättömyytenä noussut toinen: omantunnon – eli siveellishenkisen *ihmisyyсарvon* vaikuttava vaatimus. Että tekijäkin on tarkoittanut asettaa tämän jälkimäisen, nim. *i h m i s y y d e n*, hallitsevaksi vaikuttajaksi, näkyy jo kirjan nimestäkin. Eikä paljon puutu, ettei tule puhkaistuksi tuo valtio- eli sotakirkon vuonna 553 luoma harhaverkko, joka kirouksineen kieltää jälleensyntymisestä puhumisen. Sanoohan pastori s. 352 m.m.: „– jos hän ei tee sitä tässä elämässä, niin seuraavassa sitten“. Kuitenkin tuntuu kuin jatkuva keskustelu pastorin ja kuolevan vaimon välillä vetäisi hunnun takaisin, joten „seuraava elämä“ saattaakin tarkoittaa vain n.s. kuolemantakaista elämää. Ja niin jää tuo 553 luotu verho yhä pimittämään järjen- ja henkisen auringon valon, lisätäkseen edelleen ihmiskunnan tuskaa ja kärsimyksiä. Mutta saattavathan kirjan sankarit jossain seuraavassa järjen ja siveellisen johdonmukaisuuden luomassa ahdistuksessa tulla pakoitetuiksi vetämään riekaleiksi koko tuon v. 553 luodun pimityksen. Se tapahtuu ainakin silloin, kun kirjan sankarit itse huomaavat, että elämä käy heille itselleen liian umpinaiseksi, elleivät he saa katsella itseään ja elämää kaikkiallisen järjen ja totuuden valossa. Ja kun ainakin pastori, yksi sankareista, on kirjan päättyessä vielä koko lailla nuori mies, niin emmehan voi sanoa, mitkä kokemukset häntä edelleen odottavat. Kenties elämä lempeydessään saa heidät vastaisuudessa niin ahtaalle, että heidän on avattava silmänsä totuuden valolle.

Kirjan luettuani jäin miettimään näitä asioita ja huomasin sanovani: kirja on kauttaaltaan taideteos, ja siinä tehdyt loppuratkaisut ovat, katsoen kirjan päähenkilöiden edesottamisiin, heidän siveelliseen tilaansa ja kehitykseensä, heidän loppuratkaisunsa ovat siveellisesti johdonmukaiset, oikeat, kenties ainoat mahdolliset.

J. R. H.

Tuleva Messias. Joulukuun Ruusu-Risti julkaisi alkupuolen kirjeestä, jonka J. Krishnamurti oli kirjoittanut erään amerikkalaisen lehden toimitukselle. Jotkut lukijat huomauttivat, ettei ollut paikallaan julkaista vain osa kirjoituksesta. Suomennamme nyt tähän koko kirjeen *Boston Sunday Post*'in mukaan, jossa se oli luettavana elokuun 29 pnä: „Muutamat ihmiset nostavat vastalauseen julistustani vastaan, että olen Messias, maailmanopettaja. Minussa hän ilmentää itsensä ja käskää minun ilmoittamaan maailmalle, että olen hänen ennustuksensa täyttymys. Kristus on toinen kuin Jeesus – Jeesus, ruumis, antautui Kristukselle, hengelle, jotta tämä voisi toimia; siten Jeesus palveli henkistä toimintaa. Samaten minä, Krishnamurti, tahdon Kristuksen ennustuksen täyttymiseksi paljastaa hänen sanomansa maailman opettajana. Vuosisatoja on hämmentynyt maailma odottanut häntä, totuuden ja uskon esikuvaa, henkisen suuruuden ja jalouden ruumistumaa, jonka häikäisevää loistoa ei mikään kieli voi kuvata. Hän sanoi pian taas olevansa meidän luonamme. Tänään hän on luonamme. Hän on kanssamme tällä hetkellä. Hän on tullut johtamaan meitä kaikkia siihen ylevään

täydellisyyteen, jossa ei ole surua, ei paha tahtoa, ei epäsofia; jossa päivät vietetään rakkaudessa ja yöt palvonnassa. Hän tulee niiden luo, jotka eivät häntä ymmärrä, myöskin niiden luo, jotka ymmärtävät, johdattaakseen kaikkia tuohon luvattuun maahan. Hän tulee niiden luo, jotka kärsivät ja ovat onnettomia. Hän tulee niinkään niiden luo, jotka ovat valistuneita, jotka tahtovat häntä, tarvitsevat häntä ja kaipaavat häntä. Niin minä, jossa hän ilmentää itsensä, tulen niiden luo, jotka ovat alakuloisia ja kaipaavat myötätuntoa ja onnea. Tulen niiden luo, jotka ikävöivät vapautusta, ja jotka tahtoisivat löytää onnen kaikissa asioissa. Tulen uudistamaan, en purkamaan; rakentamaan, en hävittämään. Tuon mukanani ilon, rakkauden kaikkia olioita kohtaan, rakkauden kaikkia ihmisiä kohtaan. En tule saarnatakseni tunnonvaivoja, hyökätäkseni synnin kimppuun, arvostellakseni, vaatiakseni; mutta tulen rakkauden sanomalla, sanomalla, ettei ole syntiä olemassa ja että kaikki asiat ovat kauniita. Synti ei lähesty mieltä tai ruumista, joka on puhdas ja siveä. En tule hänen opetuslapsenaan, vaan itse mestarina. En ole hänen apostolinsa, minä olen hän, joka lupasi palata surulliseen maailmaan ja johdattaa sitä onneen. Te sanotte: miksi olet pukeutunut nykyaikaisiin vaatteisiin, miksi olet hylännyt esi-isiesi hulmuavat hameet? Teille vastaan: Ei hän tullut esi-isänsä vaatteissa, vaan oman aikansa pukimissa. Samaten olen minä puettuna niiden pukuun, joiden luo menen“.

The O. E. Library Critic on pienen amerikkalaisen kuukausilehden nimenä, jota toimittaa Mr *H. N. Stokes*, 1207 Q. Street, N. W., Washington, D. C., ja joka kriittisellä valppaudella seuraa kaikkia tapahtumia Teosofisessa Seurassa. Kuudestoista vuosikerta alkoi viime elokuussa ja vuosikerran hintana on 50 centtiä (Smk. 20:—).

C. W. Leadbeater julkaisi viime vuonna kaksi kirjaa vapaamuurariudesta: *Glimpses of masonic history* ja *The hidden life in freemasonry*, joita molempia mielihyvällä suosittelen kielitaitoisten vapaamuurariveljien luettavaksi.

C. W. Leadbeater täyttää helmikuun 17 pnä 80 vuotta. Piispa F. W. Pigott kirjoittaa hänestä *The Theosophical Review*-lehdessä: „Hän on yksinkertaisesti paljas minä (Ego), vieläpä suuri minä. Muuan suuri kristillinen mystikko on sanonut, että sielun täytyy olla alaston, ennenkuin se voi lähestyä Mestaria – *nudus nudum Jesum sequi* (Tuomas Kempiläinen). Ymmärrämme mystikon tarkoituksen, kun tunnemme piispa Leadbeaterin; tiedämme silloin, mitä täysin todellinen personallisuus on; tiedämme jotakin siitä, minkä näköinen Minä on – ainoankaan vaateen verhooma minä“. Kunniakas vanhus on aivan äsken julkaissut tutkimuksen n.s. tshakroista nimeltä *The Chakras*.

Valistus. Toivo Uuskallion „Ylös kuolleista“-teoksen toinen osa, on ilmestynyt *Mystican* kustannuksella. Tämän kirjan lukee mielihyväkseen, sillä se on viisaan ihmisen sepittämä. Se on täynnä tuoreita ja virkistäviä ajatuksia kasvatuksesta y.m. kysymyksistä, tekijän kirjoitustapa on lyhyt ja ytimekäs ja sattuvia lauseita jää lukijan muistiin. Kirjan koko katsantokanta jää kuitenkin ehkä arvoitukseksi niille, jotka eivät ole tekijän tavalla tosi kristityitä, s. o. niille, jotka eivät ole heränneet Kristuksen sisäiseen tuntoon.

Mysticasta voidaan yleensä ostaa ja tilata kaikkia kirjoja, joita tässä lehdessä mainitaan.

Kristuksen nuori väki, nuorisopuheita kirj. Aapo Santavuori, ja **Alkoholikysymys**, kirj. C. G. Rosenqvist, on kahden uuden kirjan nimenä, jotka Werner Söderström Osakeyhtiö on lähettänyt meille ilmoitettavaksi.

Helsingin Ruusu-Ristin jäsen Reino Kuosma ilmoittaa antavansa halvalla tunteja pikakirjoituksessa. Halukkaat voivat ilmoittautua hänelle R.R.-tilaisuuksissa tai osoitteella: Tunturilaaksonk. 12 ovi 8.

Tämä numeromme on paisunut yli äyräittänsä, mutta silti ovat monet hyvät kirjoitukset jääneet odottamaan vuoroaan.

Ruusu-Risti-seuran jäsenet ovat taas tilaisuudessa jättämään tai lähettämään R. R:n johtajalle maaliskuun antimensa seuran kassaan.